

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/36/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823200625
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:3823200625.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, so sídlom Šumperská 1, 971 01 Prievidza, dieťa rodičov: matka C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom F. XXXX/XX, XXX XX A. G., zastúpená právnu zástupkyňou JUDr. Luciou Alakšovou, advokátkou, so sídlom Piaristická 276/46, 911 40 Trenčín a otec G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom XXX XX G. XXX, zastúpený právnym zástupcom JUDr. Andrejom Garom, advokátom, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, v konaní o zmenu úpravy styku, o odvolaní otca a matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 7P/9/2023-1108 zo dňa 26. septembra 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou A., nar. XX.XX.XXXX, každú nepárnu sobotu v kalendárnom roku od 09.00 hod. do 12.00 hod. za prítomnosti matky.

Výrokom II. rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každú nepárnu nedeľu v kalendárnom roku od 14.00 hod. do 17.00 hod. za prítomnosti matky.

Výrokom III. bolo rozhodnuté, že počas vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin je otec oprávnený stretávať sa s maloletou každý kalendárny rok podľa osobitnej úpravy tak, že dňa 24.12. od 9.00 hod. do 12.00 hod. a dňa 31.12. od 9.00 hod. do 12.00 hod. za prítomnosti matky.

Podľa výroku IV. počas veľkonočných sviatkov je otec oprávnený stretávať sa s maloletou každý kalendárny rok v zmysle osobitnej úpravy tak, že na Veľkonočnú nedeľu od 9.00 hod. do 12.00 hod. za prítomnosti matky.

Podľa výroku V. matka je povinná maloletú na styk s otcom pripraviť a styk mu umožniť.

Výrokom VI. rozhodol, že otec je povinný maloletú v určenom čase v mieste bydliska od matky prevziať a po stretnutí ju v mieste bydliska matke odovzdať.

Podľa výroku VII. otec je povinný strpieť prítomnosť matky pri jeho stretnutí s maloletou.

Výrokom VIII. zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 15P/6/2017-95 zo dňa 6.7.2017, a to vo všetkých výrokových častiach o úprave styku otca s maloletou.

Výrokom IX. uložil maloletej a jej rodičom povinnosť podrobiť sa opakovanému odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Prievidza, so sídlom Š. Závodníka 494/24, Prievidza, a to po dobu 6 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Výrokom X. rozhodol, že účinnosť opakovaného výchovného opatrenia okresný súd zhodnotí, pričom uložil Centru pre deti a rodiny Prievidza, so sídlom Š. Závodníka 494/24, Prievidza, predložiť správy o priebehu stretnutí s rodičmi a s maloletou A. o tom, či výchovné opatrenie si plní požadovaný účel po uplynutí každých dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku a záverečnú správu v lehote 10 dní po uplynutí 6 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Výrokom XI. o trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na návrh matky maloletého dieťaťa, jeho odôvodnenie, vyjadrenie otca, na podania rodičov maloletého dieťaťa, správy kolízneho opatrovníka, znalecké dokazovanie, oboznámenie sa s pripojenými spismi, pohovor s maloletou a po vykonanom dokazovaní za aplikácie § 26, § 25 ods. 3, Čl. 5 Zákona o rodine, § 121, Čl. 4 veta prvá, druhá CMP, Čl. 3 ods. 1, Čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa v spojení s ust. § 35, § 38 ods. 1, 2 CMP, § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

3. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 15P/6/2017-95 zo dňa 06. júla 2017 bola schválená uzavretá rodičovská dohoda, podľa ktorej maloletá zostala v osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal platiť na jej výživu sumu 150,- Eur mesačne k rukám matky a sumu 50,- Eur na tvorbu úspor na účet v peňažnom ústave, ktorý na tento účel v prospech maloletej zriadi matka s tým, že dispozícia s finančnými prostriedkami na tomto účte podlieha schváleniu súdom. Bola schválená aj rodičovská dohoda o úprave styku, podľa ktorej je otec oprávnený sa stretávať s maloletou tak, že v párný týždeň vo štvrtok ráno o 8.00 hod. matka maloletú odovzdá pred jeho bydliskom a otec maloletú odovzdá v nasledujúci pondelok do predškolského zariadenia o 8.00 hod. a zároveň bola súdom schválená aj uzavretá rodičovská dohoda o úprave styku otca s maloletou počas letných prázdnin, veľkonočných a vianočných sviatkov.

4. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal aj na iné konania týkajúce sa maloletého dieťaťa vedené pred okresným súdom pod sp. zn. 7Em/1/2023, sp. zn. 7P/31/2021, sp. zn. 2P/19/2023, sp. zn. 12P/62/2023, sp. zn. 15P/6/2017, v nich vykonané dôkazy; znalecké dokazovanie, výsledkom ktorého bol Znalecký posudok č. 50/2024 vypracovaný okresným súdom ustanovenou znalkyňou PhDr. Karin Štiffelovou z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí a poradenská psychológia, vykonaný pohovor s maloletou pred kolíznym opatrovníkom, vykonaný pohovor s maloletou okresným súdom.

5. Matka návrhom na začatie konania sa domáhala zmeny rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 15P/6/2017-95 zo dňa 06. júla 2017 o úprave styku tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou v jej prítomnosti každú párnú sobotu od 14.00 hod. do 16.00 hod. a každú párnú nedeľu od 14.00 hod. do 16.00 hod..

6. Úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu sa uskutočňuje podľa stavu zisteného v čase rozhodovania súdu (§ 217 ods. 1 CSP). Po tejto úprave môžu nastať zmeny v pomeroch rodičov alebo v pomeroch maloletého dieťaťa, ktoré odôvodňujú zmenu pôvodného rozhodnutia súdu alebo dohody rodičov. Výnimka zo zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí alebo dohôd o výkone rodičovských práv a povinností je upravená v § 26 Zákona o rodine, v § 121 CMP.

7. Okresný súd dokazovaním zisťoval, či existovali zmenené pomery oproti času, keď bolo vyhlásené rozhodnutie, ktorého zmenu požadovala matka.

8. Za aplikácie ust. § 38 ods. 1, 2 CMP okresný súd poukázal na pohovor s maloletou pred kolíznym opatrovníkom dňa 24.02.2023, v ktorom opísala vnútorné prežívanie v rodinnom prostredí otca, kde sa necítila dobre, otec sa so svojou partnerkou H. I. I. bili do krvi, pľul a kričal na ňu, a aj k maloletej sa tak správal, bil ju po hlave, kričal na ňu, hádzal po nej veci, napríklad zápisník, nepripravoval sa s ňou na vyučovanie. Negatívne zážitky z pobytu u otca maloletá popísala aj počas pohovoru na pojednávaní dňa 06.06.2023 v konaní sp. zn. 7P/31/2021. V súvisiacom konaní sp. zn. 7Em/1/2023 maloletá počas pohovoru na pojednávaní dňa 25.09.2023 sa vyjadrila, že keď prichádzala do domácnosti otca, s partnerkou sa bili do krvi, bolo tam zlo, bolelo ju brucho, mala kľče, rozhadzoval veci, hádzal ich po nej, ako aj po partnerke, pri čítaní ju bil po hlave, cítila sa osamelá, lebo otec na ňu nemal čas, stalo sa, že ju zavrel do špajze, kde bola tma. Zo správ Centra pre deti a rodiny Prievidza predložených na

základe uznesenia okresného súdu č. k. 7P/9/2023-201 zo dňa 15.03.2023 vyplynulo, že maloletá počas individuálnej intervencie verbalizovala negatívne spomienky z pobytu u otca. Podľa Správy ÚPSVaR Prievidza zo dňa 18.07.2025 počas pohovoru znova uviedla, že si pamätá, ako sa otec ku nej správal a rovnako sa vyjadrila i počas pohovoru na pojednávaní pred okresným súdom dňa 12.08.2025. Aj v priebehu psychologického vyšetrenia u znalkyne opísala nevhodné správanie otca k nej a k partnerke.

9. Z konania pod sp. zn. 7Em/1/2023 mal okresný súd z výsluchu svedkyne H. I. I. za preukázané, že v domácnosti otca v prítomnosti aj maloletej skutočne vznikali nezhody, hádky, fyzické incidenty. Konfliktnosť partnerského vzťahu otca a H. I. I. potvrdili aj fotografie predložené v konaní sp. zn. 7Em/1/2023, v domácnosti nebola pohoda. Konfliktnosť partnerského vzťahu otca a jeho partnerky vyplynula aj zo spisu sp. zn. 12P/19/2023.

10. Z uvedených zistení vyplynulo, že maloletá v rodinnom prostredí otca vnímala negatívnu, napätú atmosféru a narušený partnerský vzťah otca s H. I. I. a nie vždy vhodné jeho správanie k maloletej samotnej. Situácie, ktoré maloletá u otca niekedy zažívala, ju emočne zraňovali, narušovali pocit bezpečia, istoty.

Okresný súd poukázal na faktické prežité situácie maloletou u otca, kde mala mať druhý domov, v ktorom maloletá vnímala hádky, fyzické útoky sprevádzané plačom, krikom, krvavými zraneniami partnerky, ak musela v nočných hodinách z domácnosti utekať, ak trpela stavmi osamelosti, ako bola vyčleňovaná do prerobenej unimobunky, vnímala nervozitu otca pri príprave na vyučovanie, videla ho pod vplyvom alkoholu, ktoré skutočnosti boli vykonaným dokazovaním preukázané.

11. Súd prvej inštancie poukázal na závery vypracovaného Znaleckého posudku č. 50/2024, z ktorého vyplýva, že maloletá je v období staršieho školského veku, kedy sa vo všeobecnosti rozvíja logická a mechanická pamäť. V poznávacom procese prevláda úmyselná pamäť nad neúmyselnou. Znalkyňa na pojednávaní konanom dňa 26.09.2025 v súvislosti s vyjadreniami maloletej počas psychodiagnostického vyšetrenia uviedla, že verbálne uvádzala nevhodné správanie otca, čo ako znalkyňa nevie potvrdiť, keďže ide o subjektívnu výpoveď, avšak nemôže ani povedať, že by maloletá klamala. Podľa Znaleckého posudku č. 50/2024 vzťah maloletej k otcovi je aktuálne verbálne vyjadrovaný a v psychodiagnostických metodikách popisovaný ako výsostne negatívny. Počas rozhovoru maloletá otvorene k nemu prejavovala i výrazne silné negatívne city, city odmietania až nenávisť a v teste rodinných vzťahov mu nepriradila ani jeden pozitívny výrok. Dlhodobo voči nemu pociťuje hnev a bezmocnosť. Negatívny postoj maloletej voči otcovi má viacero dôvodov, medzi ktoré patria aj samotné jej osobné skúsenosti s jeho nevhodným konaním a správaním počas kontaktu s ním. V rámci komplexného psychodiagnostického vyšetrenia osobnosti maloletej neboli preukázané znaky duševnej poruchy alebo choroby, vrátane významnej neurovegetatívnej lability ani syndróm CAN, čo však neznamená, že by zo strany otca k nevhodnému konaniu nedošlo. Zo znaleckého posudku ďalej vyplynulo, že maloletá pozitívne spomienky na otca zjavne zo svojho vedomia vytesňuje, aktuálne u neho nedokáže nájsť žiadne klady. Negatívne spomienky zo spoločných chvíľ s otcom nie sú u maloletej spracované a prevládajú nad pozitívnymi skúsenosťami, ktoré sú vytesňované, čo má za následok negatívny postoj maloletej k otcovi. Maloletá počas psychodiagnostického vyšetrenia nazvala otca ako slizkého a brutálneho, v rámci vyšetrenia odmietla byť v prítomnosti otca v jednej miestnosti. Bol osvedčený záver o narušení bezpečnej vzťahovej väzby maloletej k otcovi, otca vníma záporne, k čomu pristupuje aj záporné vnímanie otca maloletej zo strany matky, ktoré sa automaticky prenáša na maloletú, ktorá sa s týmto stotožnila. Maloletá odmieta styk s otcom a túto kapitolu života chce mať „uzavretú“, v zmysle vytesnenia jeho osoby zo svojho života, avšak vzhľadom k aktuálne dosiahnutému kalendárnemu veku - starší školský vek, nie je v plnej miere schopná posúdiť vplyv zachovania vzťahovej väzby s otcom.

12. Podľa záverov znaleckého posudku u rodičov maloletej nebola zistená závažná psychopatológia, ktorá by im bránila vo výchove maloletej. Obidvaja dokážu zabezpečiť jej základné životné potreby, stabilné výchovné prostredie, pravidelný denný režim, zdravotnú starostlivosť, majú primerané finančné zázemie. Osobnosť matky však zabezpečuje lepšiu saturáciu emocionálnych potrieb maloletej, čo vzhľadom k jej veku a bazálnej potrebe istoty a bezpečia je nevyhnutné. Terajšie prostredie matky vníma ako stabilné, emočne sýtené a plne vyhovujúce jej aktuálnym potrebám a záujmom. Podľa znalkyne otec vo všeobecnosti má čo maloletej ponúknuť do života, ako je prežívanie spoločných zážitkov, objavovanie vlastnej identity, preto by sa mal stať prirodzenou súčasťou jej života. Znalkyňa aj na pojednávaní konanom dňa 24.03.2025 uviedla, že maloletá potrebuje mužský vzor.

13. Znalčka vo vypracovanom znaleckom posudku odporučila začatie styku až po počiatkovej opätovnej adaptácii maloletej na osobu otca, prípadne i jeho prostredie, ak by to spočiatku nebolo bez prítomnosti matky možné, tak by mohla byť prítomná na prvých cca troch stretnutiach na získanie pocitu bezpečia maloletou; znalčka doporučila neutrálne prostredie, a ak bude zjavné, že dokáže byť s otcom aj bez matky, mohla by postupne tráviť s ním od dvoch hodín, neskôr viac hodín a až po absolvovaní „postupky“, u otca tráviť aj noc, neskôr prípadne i celý víkend. Tento postup by podľa znalčky mohol trvať cca tri až šesť mesiacov. Kontakt maloletej s otcom by mal byť predovšetkým dobrovoľný. Je nevyhnutné obnoviť bezpečnú vzťahovú väzbu medzi otcom a maloletou, na čo má najvýraznejší vplyv matka. Priamo nebráni maloletej v kontakte s otcom, avšak ani tento aktívne nepodporuje. Jej postoj je skôr pasívny, avšak je nereálne, aby maloletá t. č. dokázala nadviazať intenzívny kontakt s otcom bez aktívnej podpory matky. Otec by mal byť viac empatický a trezlivý, maloletú rešpektovať a primeraným spôsobom sa „priblížiť“ ku nej. Z dokazovania vyplynulo, že k poslednému styku otca s maloletou došlo dňa 12.02.2023 a v nasledujúcom období maloletá kontakt s otcom odmietala a matka jej rozhodnutie rešpektovala. Znalčka na pojednávaní konanom dňa 24.03.2025 uviedla, že matka má pracovať na vnútornom presvedčení maloletej, že styk s otcom je v jej najlepšom záujme, jedinou cestou je spoločný kontakt, počas ktorého zažije maloletá pozitívnu skutočnosť, že medzi rodičmi prebieha korektná komunikácia, že otec je rovnako biologickým rodičom ako matka, o ktorú skúsenosť sa bude môcť do budúcnosti oprieť.

14. Súd prvej inštancie poukázal na to, že po dátume 24.03.2025 sa začal realizovať styk otca s maloletou za prítomnosti matky, ktoré stretnutia boli krátke, trvali od 5 minút do 30, maximálne 45 minút. Matka na maloletú na základe odporúčaní znalčky pôsobila, aby sa na styk s otcom dostavila, rozprávala sa s ňou o hodnote biologického otca a usmerňovala v prípade, ak na stretnutí odmietala zotrvať, vyzývala k rozsiahlejšej komunikácii s otcom než je pozdrav, ubezpečovala ju, že jej nič nehrozí, uviedla, že si praje, aby sa obnovila vzťahová väzba medzi otcom a dcérou, a to, že sa jej podarilo maloletú dostať z bytu a stretnúť sa s ním, hodnotila ako určitý pokrok. U maloletej však pretrvávala odmietavý postoj, negatívne vyjadrenia o osobe otca. Stretnutia maloletej s otcom nie sú dobrovoľné, plače, núti ju, pričom otec potvrdil, že maloletá na styk prichádzala s odmietavým postojom, nechcela s ním komunikovať, pričom sa snažil jej vytvoriť príjemnú atmosféru, navrhoval spoločné aktivity, pýtal sa na jej pranie. Styk otca s maloletou pokračoval aj po dátume 15.07.2025 až do 12.8.2025 a naďalej za prítomnosti matky, avšak otec trval na jeho realizácii bez jej prítomnosti, čo maloletá odmietala.

15. Z vykonaného dokazovania opätovným výsluchom znalčky vyplynulo, že maloletá by nemala mať pocit, že má možnosť nestretávania sa s otcom, pretože v prvom rade je potrebné hľadať spôsob kontaktu. Znalčka odporučila styk otca s maloletou za prítomnosti matky, keďže si nevie dobre predstaviť, že by sa s otcom stretla sama, ak to odmieta.

16. Súd prvej inštancie skonštatoval, že bezpečná vzťahová väzba medzi otcom a maloletou je zásadne narušená, pričom styk bez prítomnosti matky, ktorá má najvýraznejší vplyv na to, aby sa bezpečná vzťahová väzba obnovila, by maloletú vystavil psychotraumatizácii. V súčasnej dobe nie je možné, aby sa maloletá stretla s otcom sama. Musí si zažiť na spoločnom kontakte rodičov, ich komunikácii, fyzickej prítomnosti, že aj matka je presvedčená, že otec má byť súčasťou života maloletej. V zmysle znaleckého dokazovania maloletá považuje matku za vzťahovo najbližšiu osobu, o ktorú sa môže oprieť, preto chce, aby pri styku bola prítomná.

17. V zmysle výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že od doby posledného rozhodnutia došlo k podstatnej zmene pomerov, keď maloletá styk s otcom odmieta, resp. ho odmieta bez prítomnosti matky, preto uvedené bolo dôvodom zmeny úpravy, resp. obmedzenia styku. Okresný súd preto upravil styk otca s maloletou každú nepárnu sobotu od 9.00 hod. do 12.00 hod. a každú nepárnu nedeľu od 14.00 hod. do 17.00 hod. za prítomnosti matky v rozsahu 3 hodín, aby bol vytvorený dostatočný časový a osobný priestor na vzájomný kontakt, na prehlbovanie stavu obnovenia bezpečnej vzťahovej väzby maloletej k otcovi a aj na také aktivity, ako sú spoločné výlety, účasť na podujatiach. Osobitne okresný súd upravil styk počas vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin, počas veľkonočných sviatkov, aby otec mal časový a osobný priestor na vzájomný kontakt s maloletou. Úpravou styku došlo súčasne k zmene rozsudku okresného súdu č. k. 15P/6/2017-95 zo dňa 6.7.2017 vo všetkých výrokových častiach o úprave styku.

Pokiaľ pri styku realizovanom medzi otcom a maloletou bola väčšinou prítomná aj maloletá J., tak okresný súd uviedol, že vzťah medzi súrodencami je jedným z najdôležitejších v živote dieťaťa, avšak

v najlepšom záujme maloletej je, aby sa čo najskôr obnovila jej vzťahová väzba s otcom, na čo má najväčší vplyv matka a súčasne obaja rodičia, ktorí musia vyvinúť dostatočné úsilie, aby našli k sebe cestu. Uvedené však nebráni, aby otec na niektoré zo stretnutí priviedol aj maloletú J. po dohode s jej matkou, mimo upraveného rozsahu styku v zmysle rozsudku okresného súdu č. k. 12P/62/2025-504 zo dňa 18.04.2024.

18. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine a v nadväznosti aj na vykonané znalecké dokazovanie bolo uložené maloletej a jej rodičom podrobiť sa opakovanému odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Prievidza po dobu 6 mesiacov do dňa právoplatnosti rozsudku. Podľa odborného vedenia bude matka vedieť ako ďalej postupovať a správne reagovať na jednotlivé situácie, na správanie maloletej, aby sa dosiahol pozitívny cieľ, vybudovanie pocitu dôvery, bezpečia, istoty, vzťahovej väzby maloletej k otcovi, aby ho vnímala ako súčasť života. Počas odborného poradenstva otec bude vedený k tomu, ako správne korigovať svoje správanie k matke i maloletej, aby bol dostatočne empatický, trezrivý, rešpektoval a primeraným spôsobom sa k maloletej ďalej približoval. Zmysel výchovy maloletého dieťaťa spočíva v jeho usmerňovaní, vo vytváraní určitých hodnôt, v jeho nasmerovaní na morálne povedomie a spoločnosťou žiaduce správanie. Rodičia si musia uvedomiť, že prijali zodpovednosť za to, že celý vývoj maloletej je na nich a majú sa spoločne usilovať, aby tento vývoj bol priaznivý. Pod vedením odborníkov z Centra pre deti a rodiny Prievidza rodičia budú usmerňovaní, ako uľahčiť maloletej vzniknutú situáciu, aby mala kontakt s oboma. Podľa znaleckého posudku je vystavená konfliktu lojality, polarizácii rodičov, a je preto nevyhnutné, aby maloletá nebola zaťahovaná do rodičovského sporu, čomu napomôže absolvovanie poradenského procesu. Varovaním pre rodičov by malo byť, že podľa záverov znaleckého posudku u maloletej boli preukázané určité znaky neurovegetatívnej lability, a ktoré vysoko pravdepodobne korešponujú s vývinom rodinnej situácie po rozpade vzťahu a sú zrejmom reakciou na dlhodobu emočne vypätú situáciu a nezhody medzi rodičmi.

19. Okresný súd uviedol, že ak sa situácia zmení a rodičia sa mimosúdne nedohodnú, je možné styk otca s maloletou rozšíriť, a to prípadne aj bez prítomnosti matky.

20. O trovách prvoinštančného konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

21. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že o nároku štátu na náhradu trov konania a výške náhrady rozhodne samostatným uznesením v zmysle § 58 ods. 2 CMP.

22. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletej, ktorý namietal nesprávny procesný postup, nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov a následné nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že okresný súd neúplne zistil skutočný stav veci a jeho rozhodnutie predstavuje kvalifikované zlyhanie justície, ktoré nemá oporu ani v zákone, ani v dôkazoch vykonaných v konaní. Podľa otca maloletej okresný súd rozhodol spôsobom, ktorý neprimerane a neodôvodnene zasiahol do rodičovských práv otca a výsledkom likviduje možnosť otcovi vybudovať si s dcérou zdravý, bezpečný a prirodzený vzťah. Namiesto toho okresný súd riešil konfliktnú situáciu. Selektívne hodnotil dôkazy. Policajné záznamy nepreukázali žiadne násilie, žiadne bitie, žiadne ohrozenie. Matka je tým rodičom, ktorý opakovane a vedome marí výkon styku. Tvrdenie, že dieťa v prítomnosti otca prežíva strach, úzkosť a traumatické reakcie nie je podporené hlavným odborným dôkazom, t.j. Znaleckým posudkom č. 50/2024, ktorý vypracovala PhDr. Karin Štiffelová. Znalkyňa explicitne konštatuje, že dieťa je vystavené konfliktu lojality. Matka neposkytuje ani minimálnu podporu v obnove vzťahu maloletej s otcom a na dieťa prenáša svoje vlastné negatívne prežívanie a minulé konfliktné skúsenosti. Adaptačná fáza, ktorú stanovila znalkyňa vo svojom posudku, mala byť len krátkodobým, maximálne trojstretnutím, obdobím slúžiacim výlučne na zníženie napätia u dieťaťa pri opätovnom kontakte s otcom. Znalkyňa vyslovene uviedla, že prítomnosť matky má byť len dočasným, prechodným, opatrením, a to iba v prípade, ak matka bude dieťa aktívne podporovať, pripravovať a posilňovať jeho istotu pri kontakte. Úspech adaptačnej fázy podľa znalkyne je možný iba pri aktívnej podpore matky, avšak matka neurobila absolútne nič. Rozhodnutím okresného súdu sa z pomerne krátkej, nevyhnutnej a dočasnej fázy stala nekonečná povinnosť bez časového obmedzenia, bez cieľa, bez mechanizmu prechodu na prirodzený samostatný kontakt s dcérou. Podľa otca maloletej, rozhodnutie odoprelo maloletemu dieťaťu právo na reálny, prirodzený, zdravý vzťah so svojím otcom. Je neprípustné, aby súd namiesto krátkej adaptačnej fázy, ktorú odborník jasne ohraničil, zaviedol de facto trvalý dohľad matky, ktorý popiera samotný zmysel

znaleckého odporúčania. Rozhodnutím okresného súdu bol prakticky otec odstrihnutý od svojej dcéry. Podľa výsledkov znaleckého dokazovania u maloletej neboli preukázané znaky duševnej poruchy, choroby, syndrómu CAN, či posttraumatickej stresovej poruchy. Osobnosť matky ani osobnosť otca neohrozuje zdravý vývin maloletej a otec je plne schopný dieťa vychovávať. Zo záveru znalkyne vyplýva, že otec má k maloletej kladný citový vzťah a chce sa významne podieľať na jej výchove. Podľa znalkyne matkin nepriateľský postoj k otcovi je zrejмый, ktorý vedome, prípadne nevedome, prenáša na maloletú. Maloletá podľa výsledkov znaleckého dokazovania nie je schopná objektívne posúdiť situáciu, je vysoko ovplyvniteľná a preberá postoje matky. Je manipulovateľná, názor maloletej nie je stabilný, objektívny ani trvalý.

Otec maloletej ďalej poukázal na výpovede znalkyne zo dňa 24.03.2025 a 26.09.2025, podľa ktorých otec nepredstavuje pre maloletú žiadne riziko, že vzťah dieťaťa s otcom musí byť obnovovaný a posilňovaný a odmietanie styku maloletej s otcom je dôsledkom pôsobenia matky a konfliktu lojality. Znalkyňa kládla dôraz na to, že otcovi musí byť poskytnutá šanca, inak otec stratí dcéru a dcéra stratí otca. Podľa otca maloletej okresný súd ignoroval obsah znaleckého posudku, závery znalkyne, najzásadnejšie vyjadrenie znalkyne znie, že „jedinou cestou je spoločný kontakt, počas ktorého dieťa zažije pozitívnu skúsenosť, že rodičia spolu korektno komunikujú a že aj otec je jej rovnocenný rodič“. Znalkyňa vysvetlila, že prítomnosť matky by dieťa len ďalej traumatizovala, pretože by si vytvorilo predstavu, že otec je nebezpečný. Okresným súdom nariadený dlhodobý dohľad matky alebo prítomnosť opatrovníka je priamo v rozpore s odborným odporúčaním. Aktuálne 6 hodinový styk nie je pre dieťa príliš dlhý podľa potvrdenia znalkyne, ak otec nie je agresívny ani nebezpečný, negatívny postoj dieťaťa je výsledkom konfliktu lojality, matka svojou pasivitou a hostilitou blokuje obnovu vzťahu, dieťa potrebuje otca a mužský vzor, pričom kontakt sa má obnovovať za aktívnej a nie pasívnej účasti matky. Poukázal na realizované stretnutia s maloletou a hľadal neustále spôsoby, ako napätú atmosféru zmierniť, avšak matka nie je ochotná maloletú na kontakt nielen pripraviť, ale vôbec podporiť.

V ďalšej časti odvolania otec maloletej poukázal na pojednávanie konané dňa 26.09.2025, na ktorom matka teatrálnie tvrdila, že má úprimný záujem o zlepšenie vzťahu medzi otcom a maloletou A., avšak priebeh styku po 26.09.2025 sa stal dôkazom, že matka nemala a nikdy nemá záujem rešpektovať rozhodnutia súdu. Poukázal na incident dňa 04.10.2025, keď sa pokúšal o kontakt s maloletou, kedy matka ho fyzicky napadla, vytrhla mu mobilný telefón, následne ho udrela dlaňou do tváre, pričom maloletá bola priamym svedkom tohto útoku. Nasledujúci deň 05.10.2025 matka správaním ukázala, že nemá v úmysle podporiť kontakt v najmenej miere a už pred príchodom otca privolala políciu s tvrdením, že „dcéra nechce ísť“. Dňa 18.10.2025 maloletá mechanicky zopakovala naučenú vetu „nechcem ísť s tebou“. Matka marí výkon rozhodnutia, ak maloletá sa bojí otca len preto, že matka ju naučila, báť sa ho. K pohovoru s maloletou uviedol, že je odrazom jednostranného emocionálneho prostredia, v ktorom žije a nehovorí o vlastných skúsenostiach, ale o tom, čo od nej očakáva rodič. Preberá doslovné vyjadrenia dospelého človeka, pretože deti rodičov nezaraďujú do kategórie „človek“ alebo „otec“, maloletá kopíruje slovník matky a používa jazyk, ktorý nie je kompatibilný s jej vývinovým štádiom.

23. V ďalšej časti odvolania otec maloletej namietal nariadenie ďalšieho poradenstva, ktoré podľa neho je v úplnom rozpore s tým, čo je v spisovom materiáli. Rodičia absolvovali dve samostatné obdobia odborného poradenstva v Centre pre deti a rodiny Prievidza, najskôr na základe uznesenia č. k. 7P/9/2023-201 z 15.03.2023 a následne na základe uznesenia č. k. 7P/9/2023-417 z 21.01.2024, ku ktorým boli vypracované priebežné správy a Záverečná správa z 18.09.2023. Jednoznačne vyplynulo, že odborné poradenstvo neprineslo ani len najmenší posun v smere obnovenia kontaktu medzi otcom a maloletou. Zistenia potvrdili, že neúspech bol spôsobený výlučne správaním matky, jej odmietavým postojom a neochotou spolupracovať. I napriek tomu, mechanicky bez akéhokoľvek rozumného zdôvodnenia okresný súd uložil už tretie poradenstvo a v tejto časti rozsudok okresného súdu je v rozpore s uznesením č. k. 7Em/1/2023-484 z 15.07.2025, v ktorom sa vyslovene konštatuje, že plnenie rozhodnutia už nie je možné zabezpečiť prostredníctvom odborného poradenstva. Znalkyňa PhDr. Karin Štiffelová neuviedla, že ďalšie poradenstvo je nevyhnutné a upozornila, že bez zmeny prístupu matky sa žiadny posun nedosiahne, zdôraznila konflikt lojality, dlhodobé ovplyvňovanie dieťaťa, neprirodzené presúvanie rozhodovania na dieťa, ktoré v tomto veku nemá vývinové ani emočné schopnosti. Navyiac okresný súd neuviedol, čo má byť cieľom ďalšieho poradenstva, a preto jeho uloženie je svojvoľné, neefektívne, nedostatočne odôvodnené a v rozpore s relevantným dôkazmi v spise.

Rozhodnutie okresného súdu označil za omyl, ktorý nemá obdoby, ktorý má 54 strán, avšak reálne odôvodnenie je len v dvoch odsekoch 173. a 174., ktoré pozostávajú z povrchných, nič nehovoriacich viet. Odôvodnenie nezodpovedá ust. § 220 CSP, sudkyňa nevenovala jedinú vetu analýze toho, prečo matka aktívne marí kontakt, prečo dieťa manipuluje a vystavuje ho psychickému nátlaku,

prečo ho učí báť sa vlastného otca, prečo pri stretnutiach vytvára napätie. Uložením odborného poradenstva obom rodičom sudkyňa implicitne konštatuje, že obaja sú rovnako príčinou problému, čo je v absolútnom rozpore so závermi znalkyne, ktorá uviedla, že zdrojom problému nie je otec, ale rodičovský konflikt a najmä postoj matky. Okresný súd konal v rozpore nielen s dôkazmi, ale aj so zdravým rozumom. Vyvrcholením svojvôle okresného súdu je konštatovanie, že „sa stalo, že otec buchol maloletú po hlavě“, a že jej dal „frčku do nosa“. Toto tvrdenie je preukázateľne postavené výlučne na subjektívnych výrokoch maloletého dieťaťa, ktoré okresný súd nekriticky prevzal, hoci znalkyňa opakovane uviedla, že dieťa nie je schopné objektívne reprodukovať minulé udalosti. Hrubo boli okresným súdom porušené povinnosti vyhodnotiť objektívne vykonané dôkazy a odôvodnenie rozsudku okresného súdu je legitimizáciou postupu matky, ktorá roky ničí vzťah dieťaťa s otcom. Okresný súd podľa otca zlyhal v najzákladnejšom, a to v ochrane dieťaťa pred manipuláciou, v práve dieťaťa na oboch rodičov. Otec maloletej poukázal na arbitrárnosť záverov v odsekoch 174., 175. odôvodnenia napadnutého rozsudku. K odseku 174. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na vyjadrenie znalkyne, že matka ako rodič kontakt nepodporuje, ktorý dieťa ovplyvňuje, negatívne formuje jej vzťah k otcovi, a ktorý je zdrojom konfliktu lojalít, naproti tomu otec kontakt iniciuje, dostavuje sa na stretnutia a snaží sa o obnovu vzťahu. Nie je možné tvrdiť, že obaja rodičia sú zdrojom problémov, keď odborný dôkaz hovorí jasne o asymetrii. Zdrojom problematickeho kontaktu je podľa znalkyne konflikt lojalít vyvolaný matkou, jej negatívne nastavenie, jej nesúhlas s kontaktom a jej konanie pri stykoch, od skrakovania stretnutí, cez nahrávanie videí, zasahovanie do komunikácie. Škandalózne je podľa otca tvrdenie okresného súdu o „varovaní“ v podobe neurovegetatívnej lability, keď znalkyňa jasne uviedla, že tieto prejavy sú u maloletej dôsledkom dlhodobého psychického napätia, konfliktu lojalít a negatívneho atmosférického prostredia u matky. Okresný súd sa opätovne uchýlil k moralizujúcemu zovšeobecneniu, že za to môžu „obaja rodičia“. Takéto prekrútenie odborného záveru je neprípustné. Namiesto toho, aby okresný súd pomenoval realitu, rozložil zodpovednosť medzi oboch rodičov, čo je ďalším prejavom arbitrárnosti. Odsek 174. odôvodnenia napadnutého rozsudku je súhrn nič nehovoriacich fráz, ktorými sa okresný súd snaží zakryť vlastné zlyhanie, neschopnosť pomenovať príčinu problému a nechotu vyvodit' dôsledky z matkinho konania. Rozsudok okresného súdu považoval za neudržateľný.

24. Otec maloletej poukázal na odsek 175. odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď po troch rokoch konania nebolo zabezpečené ani len elementárne ozdravenie vzťahu medzi otcom a maloletou, pričom celá fácha nápravy bola prenesená na otca. Sudkyňa po troch rokoch súdneho konania, po 54 stranovom rozsudku, bez reálneho odôvodnenia, lakonicky vyhlásila, že „ak sa situácia zmení“, môže otec požiadať o rozšírenie styku, prípadne aj bez prítomnosti matky. Otcovi nie je zrejme, ako sa má situácia zmeniť, keď matku absolútne nezaviazal k žiadnej zmene správania, k žiadnej povinnosti. V odseku 175. odôvodnenia napadnutého rozsudku ide o neudržateľnosť záverov okresného súdu, sudkyňa rozhodla na základe subjektívneho dojmu, nie dôkazov. Ak by zohľadnila správanie matky, tak musela by jej uložiť povinnosti a sankcie. Ak by bol rešpektovaný záujem dieťaťa, sudkyňa by okamžite nariadila stretnutia mimo priestoru matky, čo znalkyňa zdôrazňovala. Okresný súd poprel odborné odporúčania a zároveň legitimizoval správanie matky ako štandard, ktoré má určovať ďalší vývoj dieťaťa. Okresný súd rozhodnutím priznal matke absolútnu moc rozhodovať, o tom, či otec ešte niekedy bude môcť byť s dieťaťom bez kontroly matky. Po troch rokoch súdneho konania má otec opäť, znova začať od nuly. Rozsudok nechráni maloleté dieťa, ale legitimizoval jeho odcudzenie od jedného z rodičov.

K úprave styku namietal, že tento nerešpektuje možnosť, aby sestry, maloletá A. a J., trávili spolu čas a výsledok rozhodnutia oddeľuje sestry a znemožňuje ich pravidelný kontakt. Namietal, že vo výrokoch III., IV. bolo opomenuté upraviť letné prázdniny a jarné prázdniny, čo pôsobí ako nelogický a svojvoľný výber zo strany súdu, a tým nie je umožnené otcovi tráviť s dieťaťom najdôležitejšie prázdninové obdobia. Otec maloletej považoval rozsudok okresného súdu za extrémne zlyhanie rozhodovacej činnosti a otvorenú legitimizáciu správania matky, ktoré je v rozpore so zákonom, so záujmom maloletého dieťaťa. Výrok o umožnení otcovi stretávať sa s maloletou len za prítomnosti matky nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, upevňuje strach maloletej, legitimizuje konflikt lojalít a absurdnosť rozhodnutia bola dovŕšená tým, že okresný súd neurčil dokedy má tento stav trvať a bolo len otcovi odkázané, že ak sa zmení situácia, môže opäť podať návrh. Ide o výsmech pojmu spravodlivosť. Rozsudok je právne nesprávny, je priamym útokom na práva otca a dieťaťa, nereflektuje právny názor Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.06.2023, hoci podľa § 226 CSP je okresný súd právnym názorom bezvýhradne viazaný. Odvolací súd v tomto rozhodnutí konštatoval, že dôvody odmietania pominuli a styk sa má realizovať bez prítomnosti matky, pretože jej prítomnosť je pre rozvoj vzťahu prekážkou. Rozhodnutie vydané sudkyňou JUDr. Dankou Laukovou považoval za v priamom rozpore so skutkovými zisteniami,

s právoplatnými rozhodnutiami iných súdov, v rozpore so zásadou ochrany najlepšieho záujmu dieťaťa, so zásadou nezávislosti rozhodovania, v rozpore s princípmi rovnosti zbraní a kontradiktórnosti a napokon aj s Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv. Takýto postup vážne narúša dôveru verejnosti v súdnu moc, pochybnosti o osobnej nestrannosti sudkyne, ignorovanie vykonaných dôkazov, nerešpektovanie záväzného právneho názoru odvolacieho súdu. Takýto postup zároveň zakladá dôvod na preskúmanie nielen samotného rozhodnutia, ale aj na disciplinárne preverenie postupu sudkyne, keď jej činnosť vykazuje znaky porušenia základných sudcovských povinností, sudkyňa zlyhala v povinnosti konať nestranné, chrániť najlepší záujem dieťaťa, rešpektovať záväzný právny názor odvolacieho súdu, ide o nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, preto žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť v zmysle odvolacieho petítu, resp. zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a dokazovanie.

25. K odvolaniu otca maloletej sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý od rozhodnutia napadnutého rozsudku poukázal na doručený e-mail z Centra pre deti a rodiny Prievidza, podľa ktorého obidvaja rodičia vyjadrili svoje stanovisko podrobovať sa výkonu opatrení v centre na základe právoplatného súdneho rozhodnutia. Kolízny opatrovník mal za to, že je v záujme maloletej, aby vyrastala v harmonickom prostredí a je na rodičoch, aby pochopili, že len ich korektné vzťahy medzi nimi, bez akýchkoľvek útokov, budú v najlepšom záujme maloletej, k čomu má dopomôcť práve okresným súdom uložené výchovné opatrenie, v rámci ktorého im bude poskytované odborné poradenstvo v Centre pre deti a rodiny Prievidza a je to aj v záujme maloletej A., aby sa výchovné opatrenie, čo najskôr začalo realizovať.

26. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletého dieťaťa, a to proti výrokom I., II., III. a IV.. Namietala nesprávne právne posúdenie veci. Postupu okresného súdu v rámci vykonaného dokazovania nie je čo vytknúť, pretože postupoval objektívne, v záujme zistenia skutočného stavu veci. Bolo vykonané veľké množstvo dôkazov, ktoré tvoria ucelenú reťaz, ktorá dáva jasný obraz o súčasnom aj minulom stave v rodine maloletej A., pričom najmä v minulosti prežité zážitky mali na formovanie maloletej a jej vzťahu k otcovi zásadný vplyv – v negatívnom slova zmysle. Maloletá dlhodobo, t.j. 2 – 3 roky pred podaním návrhu matky na zmenu úpravy, a to zúženie styku maloletej s otcom, negatívna vnímala domácnosť otca a udalosti, ktoré sa v nej odohrávali, úzkostne a s obavami vnímala správanie otca k nej samotnej. Matka s maloletou musela vyhľadať poradensko-terapeutickú starostlivosť, ktorú maloletá dobrovoľne a neskôr aj na základe nariadeného výchovného opatrenia pravidelne navštevovala. Poukázala na odseky 18., 23., 25., 27., 36., 37., 39., 40., 73., 76., 89., 118., 119., 120., 121. odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď primárnym dôvodom odmietania otca zo strany maloletej bolo jeho agresívne, negatívne, necitlivé a nevhodné správanie voči maloletej, ako aj k ostatným členom otcovej domácnosti, najmä k jeho bývalej priateľke H. I. I.. Stotožnila sa so skutkovým stavom zisteným okresným súdom, avšak mala za to, že ide o nesprávne právne posúdenie v úprave rozsahu styku otca s maloletou, ak vzhľadom na vyjadrenie znalkyne PhDr. Karin Štiffelovej, vyjadrenie kolízneho opatrovníka a vzhľadom aj k názoru samotnej maloletej, je rozsah styku potrebné upraviť užšie, ako urobil okresný súd. Podľa znalkyne maloletá považuje matku za vzťahovo najbližšiu osobu, o ktorú sa môže oprieť, a preto chce, aby bola prítomná pri stretnutiach. Podľa znalkyne v zmysle jej výpovedí na pojednávaní dňa 24.03.2025 a 26.09.2025, vyplýva, že nie je možné z hľadiska časového určiť, pri akom počte stretnutí má byť prítomná matka, ide o to, aby maloletá získala pri otcovi pocit istoty, bezpečia a nenavrhovala osobitný styk otca s maloletou, ale spoločný za prítomnosti matky v rozsahu 1 – 2 hodín. Nemožnosť realizácie styku bez prítomnosti matky a potrebná úprava styku v kratšom časovom rozsahu vyplýva aj z vyjadrení maloletej A. pred okresným súdom. Podľa pohovoru vykonaného dňa 12.08.2025 sa maloletá vyjadrila, že chce, aby na stretnutia chodila aj matka, pričom dlhšie časové stretnutia s otcom nevie maloletá vydržať. Vzhľadom k záverom znalkyne PhDr. Karin Štiffelovej, názoru maloletej a správne skutkové zistenia okresným súdom v odseku 164. odôvodnenia napadnutého rozsudku matka maloletej mala za to, že časový rozsah jednotlivých stykov v trvaní 3 hodín, upravený napadnutým rozsudkom je potrebné zmeniť, a to v rozpätí maximálne 1 – 2 hodiny pre každý jednotlivý styk, prípadne čiastočne nahradiť fyzický styk realizáciou styku prostredníctvom telefonického komunikácie alebo komunikácie prostredníctvom technického zariadenia na prenos obrazu a zvuku. Otec maloletej sa neštíti verbálne, či fyzicky napádať matku a jej blízkych príbuzných pod záštitou domáhanie sa realizácie styku s maloletou bez prítomnosti matky. Poukázala na konflikt, ktorý sa odohral v mieste bydliska matky dňa 04.10.2025, pričom obeťou agresívneho správania bola nielen matka maloletej, ale aj sestra matky I. K., ktorá bola počas jedného týždňa práceneschopná. Poukázala na lekárske správy z ošetrenia sestry I. K., fotografie. Počas incidentu dňa 04.10.2025 bola maloletá zatvorená vo vnútri ich bytu, nebola očitým svedkom udalostí, iba počula konflikt, ktorý sa odohrával

medzi matku a otcom pred dverami. Uviedla, že je klamlivé vyjadrenie otca, že ona, či jej sestra, fyzicky zaútočili na otca a navyiac pred maloletou. Je to práve otec, ktorý nemá záujem na zlepšení ich vzájomných vzťahov ako rodičov maloletej, keď odvolaním napadol aj výroky IX., X., ktorými bolo rodičom maloletej nariadené výchovné opatrenie vo forme odborného poradenstva v Centre pre deti a rodiny Prievidza, keďže takéto odborné poradenstvo odmieta. V záujme stabilizácie vzájomných vzťahov matka bola ochotná sa poradenstva zúčastniť, čo deklarovala okresnému súdu aj Centru pre deti a rodiny Prievidza a takýto prístup otec nemá, namiesto toho sa domáha autoritatívneho rozhodnutia súdu o realizácii jeho styku s maloletou v rozsahu, ktorý absolútne nereflektuje najlepší záujem maloletej. Záleží mu iba na tom, aby dosiahol v súdnom konaní výsledok, ktorý si zaumienil, bez ohľadu na potreby a vnímanie maloletej. Navrhla odvolacím petitom zmeniť rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II., III., IV.. V prípade, že o odvolaní bude rozhodovať odvolací súd rozsudkom žiadala, aby právnej zástupkyňi bol vopred oznámený termín prípadného verejného vyhlásenia rozsudku tak, aby sa ho ako matka, prípadne jej právna zástupkyňa mohli zúčastniť.

27. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa vyjadril otec v podaní zo dňa 07.01.2026. Úrad podľa jeho vyjadrenia opakovane operuje všeobecnými a nič nehovoriacimi frázami o potrebe harmonického prostredia a „korektných vzťahov medzi rodičmi“, pričom úplne rezignuje na povinnosť pomenovať a vyhodnotiť skutočné príčiny, ktoré dlhodobo bránia obnove vzťahu medzi otcom a maloletou. Otec nemá byť v živote dieťaťa osobou, ktorej prítomnosť je podmienená súhlasom druhého rodiča, ale jeho prirodzenou, stabilnou a plnohodnotnou súčasťou. Vyjadrenie Úradu k tejto zásadnej skutočnosti sa úplne vyhýba. Je neakceptovateľné zotrvávanie Úradu na názore, že riešením predmetnej situácie má byť opätovné nariadenie výchovného opatrenia formou odborného poradenstva v Centre pre deti a rodiny Prievidza, ak už bol tu zistený neúspech odborného poradenstva, ktoré bolo realizované v dvoch samostatných obdobiach. Úrad sa nijako nevysporiadal so závermi znaleckého dokazovania, keď znalkyňa nikdy nekonštatovala, že by ďalšie odborné poradenstvo bolo nevyhnutné alebo prínosné. Znalkyňa opakovane zdôraznila, že jadrom problému je dlhodobé negatívne ovplyvňovanie dieťaťa zo strany matky, existencia konfliktu lojality a neprípustné presúvanie zodpovednosti za kontakt s otcom na samotné dieťa. Znalkyňa uviedla, že bez zásadnej zmeny prístupu matky nemožno očakávať žiadny posun. Úrad sa týmto odborným a zásadným zisteniam úplne vyhol. Výchovné opatrenie v podobe ďalšieho odborného poradenstva v danom prípade nepredstavuje riešenie, ale odkladanie rozhodnutia a zakrývanie skutočného problému. Je potrebné sa zamerať na správanie matky ako na hlavnú príčinu súčasného stavu a prijať opatrenia, ktoré budú viesť k skutočnej ochrane maloletého dieťaťa.

28. K odvolaniu matky sa vyjadril otec v podaní zo dňa 12.01.2026. Opätovne zdôraznil, že jadrom veci nie je neochota dieťaťa stretávať sa s otcom, ale konflikt lojality, dlhodobé emočné a postojoyé nastavenie dieťaťa zo strany matky. Formálne rozsudok okresného súdu ponecháva styk otca s maloletou zachovaný, avšak je nastavený v extrémne obmedzenom rozsahu pod plnou kontrolou matky a bez perspektívy rozvoja, čo zbavilo tento styk reálneho obsahu. Podľa otca nastavený styk neumožňuje budovanie ani obnovu vzťahu, vznik pocitu bezpečia dieťaťa pri otcovi, a tým pádom otec nie je schopný vykonávať svoju rodičovskú rolu. Rozhodnutie okresného súdu nepovažuje za rozhodnutie v súlade s najlepším záujmom maloletej. Nepopiera, že okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie, ale kľúčový bol znalecký posudok PhDr. Karin Štiffelovej, ktorý bol použitý selektívne, výlučne v prospech matky. Matkin postup je účelový, premyslený. Žiada odklad výkonu rozhodnutia, resp. neodkladného opatrenia, čím chce dosiahnuť, aby sa styk s maloletou v praxi nerealizoval. Okresný súd umožňuje matke maloletej pokračovať v jej správaní, ktorého jediným výsledkom je oslabovanie a paralyzovanie styku otca s maloletou. Znalkyňa PhDr. Karin Štiffelová sa opakovane vyjadrila, že otec nepredstavuje pre maloletú žiadne riziko, aj napriek tomu matka prezentuje otca ako zdroj ohrozenia. Znalkyňa opätovne vysvetlila, že odmietanie otca zo strany maloletej nie je autentickým postojom dieťaťa vyplývajúcim z vlastnej negatívnej skutočnosti, ale je dôsledkom konfliktu lojality, v ktorom sa dieťa nachádza. Znalecký posudok identifikuje postoj matky, ako hlavnú prekážku obnovy vzťahu. Znalkyňa odmietla dlhodobú prítomnosť matky pri styku ako nevhodnú, adaptačnú fázu označila za krátkodobé, výnimočné opatrenie, ktoré má zmysel len vtedy, ak matka dieťa aktívne podporuje. Znalecký posudok hodnotil otec maloletej ako hlavný dôkaz v konaní, ktorý podporuje jeho stanovisko. Výpoveď maloletej dňa 12.08.2025, na ktorú sa matka v odvolaní odvoláva, je učebnicovým príkladom dieťaťa v konflikte lojality. Podľa znalkyne úlohou matky nie je dieťa nútiť na kontakt, ale odobriť kontakt a vytvoriť vnútorné presvedčenie dieťaťa, že styk s otcom je v poriadku. Znalkyňa sa vyjadrila k potrebe postupného rozširovania styku. Návrh matky na skrátenie styku na 1 hodinu, prípadne jeho nahrádzanie „telefonickým“ alebo „video“ kontaktom, je otvoreným pokračovaním jej dlhobodej stratégie a cieľom

nie je ochrana maloletej, ale vylúčenie otca zo života dieťaťa. Znalkyňa sa nevyjadrila, že riešením je zužovať styk do minima alebo ho nahrádzať telefonátmi. Odvolací návrh matky je model, podľa ktorého bude odmietanie dieťaťa pokračovať, je to predvídateľný krok smerujúci k úplnej eliminácii otca. Nahradenie fyzického styku telefonickou alebo video komunikáciou nie je prijateľné, pretože predstavuje faktické odňatie reálneho rodičovského kontaktu, takýto návrh je absolútne neprijateľný. Incident zo dňa 04.10.2025, na ktorý matka poukazuje, nie je náhodnou udalosťou, ale predvídateľným vyústením jej dlhodobého konfliktného a manipulatívneho správania. Jej správanie nevykazuje snahu o spoluprácu, ale snahu o absolútnu kontrolu nad dieťaťom, nad stykom, aj nad súdnym konaním, nezastaví sa pred fabuláciou, pred eskaláciou konfliktu, pred psychickým zaťažovaním maloletého dieťaťa a súd nemôže takémuto správaniu poskytnúť ochranu. Odvolací petít matky podľa otca nesmeruje k ochrane najlepšieho záujmu maloletej, ale je v prospech záujmov matky. Návrh je postupným obmedzovaním a následne zrušením kontaktu otca s maloletou, preto zotrval na svojom odvolacom návrhu zo dňa 01.12.2025.

29. K odvolaniu matky maloletej sa vyjadril kolízny opatrovník podaním zo dňa 15.12.2025, ktorý zotrval na svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca maloletej zo dňa 08.12.2025.

30. K vyjadreniam otca zo dňa 07.01.2026 a zo dňa 12.01.2026 sa vyjadril kolízny opatrovník tak, že zotráva na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 08.12.2025 (vyjadrenie zo dňa 03.02.2026 č.l. 1163 spisu).

31. Do momentu konania a rozhodovania krajským súdom ďalšie podania nenasledovali.

32. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobami na to oprávnenými, a to rodičmi maloletého dieťaťa, postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, posúdil rozsudok okresného súdu za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CMP a vo vyvolanom odvolacom konaní ho potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

33. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolania podané rodičmi maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/36/2026-1171 zo dňa 30.03.2026, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia dňa 30.03.2026 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, ako aj oznámením o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku za aplikácie ust. § 219 ods. 3 CSP elektronicky právnej zástupkyňi matky maloletého dieťaťa, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

34. Na základe odvolania otca maloletého dieťaťa bol napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a odvolaním matky maloletého dieťaťa len do výrokov I., II., III., IV.. Z dôvodu, že odvolaním otec maloletého dieťaťa napadol rozsudok okresného súdu do všetkých výrokov, následne predmetom posudzovania odvolacím súdom bol rozsudok súdu prvej inštancie v celosti.

35. K odvolacím dôvodom otca maloletého dieťaťa, ktoré mali charakter tak procesnoprávných, ako aj hmotnoprávných námietok krajský súd na základe nižšie prijatých zhodnotení a záverov mal za to, že ani jeden z nich nebol relevantný k tomu, aby bolo možné odvolaciemu návrhu otca maloletej vyhovieť.

36. Pre vyhodnotenie odvolania podaného otcom maloletého dieťaťa nebolo potrebné doplniť dokazovanie, ak vzhľadom na dĺžku samotného súdneho konania (doručený návrh matky na okresný súd dňa 16.02.2023) a v ňom vykonané dôkazy, tieto dali základ pre vecne správne rozhodnutie okresným súdom napadnutým rozsudkom. V konaní pred odvolacím súdom za konštatovania zistenia skutkového stavu okresným súdom v akceptovateľnom rozsahu, z ktorého vychádzal aj odvolací súd, nebol daný dôvod na nariadenie pojednávania, ak postačovalo preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie, pretože účastníci konania predovšetkým otec ako odvolateľ (ktorý namietal nedostatočné dokazovanie) ani nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti

Portugalsku, rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/218/2009, sp. zn. 3Cdo/51/2011, sp. zn. 3Cdo/186/2012, sp. zn. 7Cdo/56/2011). Dodáva sa, že z judikatúry NS SR vyplýva, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov konania na vykonanie dokazovania, súd nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy a posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, je vecou súdu a nie účastníkov konania (§ 185 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP).

37. Neboli opodstatnené ani odvolacie dôvody otca maloletého dieťaťa o nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku, resp. jeho arbitrárnosti. Okresný súd práve svojim odôvodnením, jeho rozsahom zachádzal do detailnosti dôkazov vykonaných tak v danom konaní, ako aj vykonaných v súvisiacich konaniach, týkajúcich sa maloletej. Detailné uvádzanie záverov znaleckého posudku, vyjadrení znalkyne, ako aj vykonaných dôkazov v takejto miere ako uskutočnil okresný súd, nebolo potrebné, čo následne vyvolalo obsiahlosť napadnutého rozsudku. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP súd výstižne vysvetlí posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právne argumenty účastníkov. Oproti rozsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd konštatuje, že je súdnym rozhodnutím, ktoré obsahuje zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok.

38. Účelom odvolacieho konania na základe podaných odvolaní rodičmi maloletého dieťaťa nie je podrobiť „testu kritiky“ posudzovaný rozsudok okresného súdu tak, ako sa toho domáhal otec v podanom odvolaní, ale to, či rozsudok súdu prvej inštancie rešpektuje najlepší záujem maloletého dieťaťa, ktorý je nadradený nad záujmy rodičov. Krajský súd chápe dôležitosť prejednávanej veci, záujem otca, jeho postoje, emócie, avšak k zvolenej konfrontačnej argumentácii je potrebné zdôrazniť to, že v danej veci sa nerieši „spor rodičov“, ale najlepší záujem maloletého dieťaťa. Inými slovami vyjadrené, v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa ide predovšetkým o záujem maloletého dieťaťa v zmysle Čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Výsledkom týchto konaní nemá byť vyriešenie „sporu“ medzi účastníkmi konania, ale zabezpečenie výsledku konania, ktorý zodpovedá najlepšiemu záujmu maloletého dieťaťa, k čomu napadnutým rozsudkom okresného súdu došlo. Rozsudok okresného súdu nebolo možné považovať za neodôvodnený, resp. zjavne arbitrárny (svojvoľný). Okresný súd svoje výrokové časti požadovaným spôsobom zdôvodnil (vysvetlil), a preto ním prijaté skutkové a právne závery sa stali spôsobilými na posudzovanie v odvolacom konaní.

39. Krajský súd sa oboznámil s priebehom konania pred okresným súdom a z jeho postupu nezistil porušenie práva na spravodlivý proces. Účastníci konania mali vytvorené rovnaké podmienky na uplatňovanie svojich práv a oprávnených záujmov. V priebehu konania, vykonávaného dokazovania mali rodičia maloletého dieťaťa rovnaké procesné práva a povinnosti, ktoré uplatňovali a plnili za rovnakých procesných podmienok, bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorého z účastníkov konania. Nedošlo k porušeniu princípu práva na spravodlivý súdny proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť len taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré mu právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chráneného záujmu, k čomu postupom a ani rozhodnutím okresného súdu nedošlo. To, že sa súd nestotožnil s názorom otca maloletej ako odvolateľa alebo rozhodnutie okresného súdu nie je v zmysle predstáv otca maloletého dieťaťa, nie je porušením práva na spravodlivý súdny proces.

40. K namietanému dokazovaniu a z dôkazov prijatých skutkových záverov okresným súdom krajský súd k odvolaniu otca maloletej uvádza, že dokazovanie vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej sa hodnotia vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádzajúca zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov. Záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Krajský súd v postupe súdu prvej inštancie nezistil pochybenia alebo vady pri vykonávaní dôkazov a ani pri ich hodnotení, ktoré by predstavovali porušenie práva otca maloletej na spravodlivé súdne konanie. Okresný súd vykonal všetky dôkazy relevantné pre riadne zistenie skutkového stavu veci a pri hodnotení dôkazov neboli zistené pochybenia, ktoré by boli v rozpore s obsahom spisu a iba taká skutočnosť by zakladala odňatie spravodlivosti.

41. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu bolo zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov vychádzal, akými úvahami sa riadil, aké závery zaujal k právnemu posúdeniu najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Komplexne prihliadol v súhrnlosti na vykonané dôkazy nielen v danom konaní,

ale aj v súvisiacich konaniach týkajúcich sa maloletej, zbral zreteľ na Znalecký posudok č. 50/2024 vypracovaný znalkyňou PhDr. Karin Štiffelovou, vyjadrenia znalkyne.

42. Otec maloletého dieťaťa namietal, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nedalo odpoveď na všetky podľa neho podstatné okolnosti, neboli v ňom obsiahnuté a následne okresným súdom vyhodnotenú podstatnú zistenia znalkyne o postoji rodičov a maloletej.

43. Opätovne je potrebné poukázať na obsah práva na spravodlivý proces, ktorý je naplnený tým, že všeobecné súdy zistia skutkový (skutočný) stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nepopierajú zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, nie sú svojvoľné. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Pri povinnosti súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi účastníkov konania platí výhrada, že majú význam pre rozhodnutie. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument účastníka konania bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu je však daná odpoveď na rozhodujúci argument najlepšieho záujmu maloletej s vyhodnotením kvalifikovanej zmeny, ktorá si vyžadovala zmenu súdneho rozhodnutia o úprave styku otca s maloletou. Je potrebné zdôrazniť, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, čo rovnako platí aj v konaní o opravnom prostriedku, a to v konaní o odvolaní podanom otcom a matkou maloletého dieťaťa, a preto krajský súd pri posudzovaní podaných odvolaní rodičmi maloletého dieťaťa sa vysporiadal len s podstatnými odvolacími argumentmi, ktoré mali pre danú vec určujúci význam, k čomu rozhodnutím krajského súdu došlo.

44. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 15P/6/2017-95 zo dňa 6. júla 2017 bola schválená uzavretá rodičovská dohoda, podľa ktorej maloletá zostala v osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal platiť na výživu maloletej výživným 150,- Eur mesačne k rukám matky dieťaťa a sumu 50,- Eur na tvorbu úspor na účet v peňažnom ústave, ktorý na tento účel zriadi v prospech maloletej matka s tým, že dispozícia s finančnými prostriedkami na tomto účte podlieha schváleniu súdom, počnúc právoplatnosťou rozsudku, ktoré výživné sa zaväzuje platiť mesačne vždy vopred najneskôr do posledného dňa v mesiaci. V rámci súdom schválenej rodičovskej dohody sa rodičia dohodli aj na úprave styku s maloletou A..

45. Okresný súd vecne správne postupoval, ak od tohto posledného meritórneho súdneho rozhodnutia, ktorým bola schválená uzavretá rodičovská dohoda aj o úprave styku otca s maloletou, vyhodnocoval zmenu pomerov (§ 26 Zákona o rodine, § 121 CMP) a túto na základe vykonaného dokazovania správne konštatoval, vzhľadom ku ktorej napadnutým rozsudkom upravil styk otca s maloletou za prítomnosti matky v rozsahu vyjadrenom vo výrokových častiach napadnutého rozsudku okresného súdu.

46. Tak otec, ako aj matka maloletého dieťaťa v nimi podaných odvolaniach kládli dôraz na znalecký posudok, jeho závery, výpovede znalkyne, avšak krajský súd zdôrazňuje, že v komplexe vykonaných dôkazov pred okresným súdom znalecký posudok je jedným z dôkazov, ktorý sa vyhodnocuje v súlade s princípmi, na ktorých spočíva Civilný mimosporový poriadok (Čl. 10 CMP). Rozhodne nie je namieste, aby rozhodovanie súdu vo veci výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu bolo prenášané na znalca, t.j. rozhodovaciu činnosť má súd. V podstate odvolacími dôvodmi sa otec maloletej domáhal, aby ťažisko rozhodnutia bolo prenesené na (len) jeden z komplexu vykonávaných dôkazov pred okresným súdom, a to na znalecký posudok a vyjadrenia znalkyne. Okresný súd správne postupoval, pokiaľ znalecký posudok, výpoveď znalkyne vyhodnocoval v súhrne s ostatnými dôkazmi a dospel ku správnym záverom tak skutkovým, ako aj právnym. Podľa názoru krajského súdu nebol to súd prvej inštancie, ale otec a matka maloletého dieťaťa, ktorí v nimi podaných odvolaniach selektívne poukazovali na závery znaleckého posudku, vyjadrenia znalkyne a „favorizovali“ výlučne tie závery, vyjadrenia, ktoré podporovali ich názor v snahe dosiahnuť úpravu styku v zmysle ich predstavy, bez zreteľa na najlepší záujem maloletého dieťaťa. Konajúca sudkyňa pri rozhodovaní kládla dôraz na najlepší záujem maloletej a jej postup v konaní a rozhodovaní nevyvolal pochybnosť o jej nestrannosti tak, ako túto nedôvodne namietal otec maloletého dieťaťa v odvolaní.

47. Krajský súd zdôrazňuje, že nie je možné selektovať závery znaleckého posudku a vyjadrenia znalkyne a nebolo možné akceptovať preferenciu rodičov, izolovane nazerať na tie závery znaleckého

posudku a vyjadrenia znalkyne, ktorými ten-ktorý rodič apeloval na podporu námietok, resp. uvádzaných odvolacích dôvodov.

48. Rozsah a podmienky úpravy styku otca s maloletou zodpovedali sumáru vykonaných dôkazov, bolo vychádzané z poznatkov a zistení vyjadrených znalkyňou v znaleckom posudku, ako aj z jej vyjadrení. Popri sumáre vykonaných dôkazov nie je namieste, aby nebol zohľadnený názor maloletej, vyjadrený v pohovore pred súdom, prípadne pred kolíznym opatrovníkom, hoci názor maloletej, okrem vlastného prežitia udalostí pri styku s otcom, je ovplyvnený aj matkou ako preferenčným rodičom. V rámci výkonu participačných práv maloletou a vzhľadom k jej veku, keď v čase rozhodovania napadnutým rozsudkom mala 12 rokov a zaužívaná súdna prax ustálila dostatočnú rozumovú a vôľovú vyspelosť dieťaťa, ktoré dovŕšilo vek 12 rokov, boli zohľadnené individuálne okolnosti danej veci a okresným súdom poukázané aj na názor maloletej, ktorá odmieta stretnutia s otcom. Maloletá vzhľadom k svojmu veku na druhej strane nie je však v plnej miere schopná posúdiť vplyv zachovania vzťahovej väzby s otcom, a preto vecne správne úpravu styku maloletej s otcom určil okresný súd napadnutým rozsudkom za súčasného rešpektovania, že maloletá ako dieťa je bytosťou jedinečnou, obdarenou neodňateľnými, nescudziteľnými a nezrušiteľnými základnými právami a slobodami, teda bytosťou, ktorej by sa malo dostať pri jej vývine toho najlepšieho a má právo na primeraný názor zodpovedajúci jej veku. Je nepochybné, že maloletá je ovplyvňovaná prostredím, v ktorom v súčasnosti žije, ale takýto stav si sama neprivilovala, a preto odvolací súd i s prihliadnutím na dobu trvania tejto situácie, v súlade s vysloveným názorom súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že boli dané podmienky na zmenu úpravy styku otca s maloletou, ktorý sa bude realizovať za prítomnosti matky, ktorá je pre ňu vzťahovo najbližšou osobou a postupom ktorej, jej aktívnym prístupom a prípravou maloletej na styk s otcom, bude daný základ pre postupné, v adaptačnom procese obnovenie bezpečnej vzťahovej väzby maloletej k otcovi a aj ďalšie rozvíjanie. Okresný súd závery znalkyne, jej odporúčania vyjadrené vo výpovedi na nariadenom pojednávaní v súhrne s vykonanými dôkazmi vzal do úvahy a podľa krajského súdu rozhodol v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

49. Úlohou súdu v danej veci, a to ani v štádiu odvolacieho konania, nebolo vyhodnocovať podiel „viny“, resp. zodpovednosti toho-ktorého rodiča na vzniknutej situácii, ale rozhodnúť, v čo najlepšom záujme maloletého dieťaťa, čo korešponduje s podstatou a účelom základného práva maloletého dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Nebolo preto namieste, aby na základe odvolacích dôvodov otca maloletého dieťaťa v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu a následne v dôvodoch rozhodnutia krajského súdu bolo vyjadrované a vyhodnocované pomerovo, správanie a konanie ktorého rodiča je zodpovedné za narušenie vzťah maloletej k otcovi.

Podľa odseku 165. odôvodnenia napadnutého rozsudku znalkyňa na pojednávaní konanom dňa 26.09.2025 odporučila styk otca s maloletou za prítomnosti matky, a preto úprava styku otca s maloletou za prítomnosti matky nie je ani v rozpore s odborným vyjadrením okresným súdom ustanovenej znalkyne.

50. Ak otec maloletej v odvolaní namietal, že úpravou styku bol popretý súrodenecký vzťah medzi maloletou A. a J., tak krajský súd poukazuje odsek 171. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Okresný súd úpravu styku otca s maloletou A. vnímal ako prioritnú s potrebou obnovenia vzťahu otca s maloletou A., ktorá prioritou nepoprela existenciu súrodeneckého vzťahu maloletej A. a J., avšak v danom štádiu je potrebné úsilie obidvoch rodičov maloletej A. nasmerovať k obnoveniu vzťahovej väzby otca s maloletou, čo však nevyklučuje stretávanie sa maloletej A. a J. po dohode s matkou J..

51. Ak okresný súd pri úprave styku otca s maloletou napadnutým rozsudkom rozhodol aj o osobitnej úprave styku počas vianočných sviatkov, zimných školských prázdnin, veľkonočných sviatkov, tak touto osobitnou úpravou postupoval v zmysle ust. § 40 CMP v nadväznosti na najlepší záujem maloletej, aby sa dal priestor k obnove vzťahu maloletej s otcom aj počas uvedených sviatkov, prázdnin, ktoré nadväzovali časovou následnosťou po dátume rozhodnutia okresného súdu dňa 26. septembra 2025. Práve s ohľadom k ust. § 40 CMP nie je vylúčené konanie okresného súdu aj vo vzťahu k jarným, letným prázdninám. K tomuto je podľa názoru krajského súdu možné pristúpiť až po realizovaní napadnutým rozsudkom okresného súdu upraveného styku otca s maloletou, ktorý spôsob a rozsah úpravy má obnoviť vzťahovú väzbu otca s maloletou a následne, po obnovení ktorej je možné styk otca s maloletou rozšíriť a upraviť aj bez prítomnosti matky tak, ako uvedené vyjadril okresný súd v odseku 175. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Je potrebné apelovať na obidvoch rodičov maloletej, aby svojim správaním a konaním vyvinuli maximálne úsilie a snahu, aby kontakt maloletej s otcom bol výsledkom ich vzájomného konania na prospech jeho naplnenia, aby bola prioritná dobrovoľnosť. Tak, ako k obnoveniu bezpečnej vzťahovej väzby medzi otcom a maloletou má podľa záverov znaleckého posudku najvýraznejší vplyv matka ako preferenčný rodič, rovnako aj na otca maloletej je kladené to, aby práve v zmysle vykonaného dokazovania bol viac empatický, trpezlivý, rešpektoval maloletú a vhodne, primeraným spôsobom sa k nej „priblížil“. Hoci maloletá danú situáciu nezapríčinila a v okolnostiach danej veci nepociťuje potrebu stretávania sa s otcom, životné situácie, v ktorých sa maloletá môže ocitnúť, by mali zachovať vzájomný vzťah maloletej a otca.

52. Nie je možné súhlasiť s tým, že by rozsudkom okresného súdu bolo porušené ust. § 226 CSP tak, ako to namietal otec v odvolaní s odkazom na názor Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.06.2023. Krajský súd po oboznámení sa s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/31/2023-267 zo dňa 26. júna 2023 uvádza, že ide o rozhodnutie z roku 2023, ktoré zohľadňovalo stav osvedčených skutočností k tomuto dátumu s ohľadom na procesnoprávny inštitút neodkladného opatrenia. V danej veci ide o meritórne rozhodnutie vydané na základe vykonaných dôkazov k dátumu napadnutého rozsudku okresného súdu dňa 26. septembra 2025, ktorý vychádzal zo stavu v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku (§ 217 ods. 1 veta prvá CSP).

53. Krajský súd nezistil relevantnosť odvolacieho dôvodu otca maloletej A. vo výrokoch IX., X. napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorými bolo uložené tak maloletej, ako aj rodičom opakované odborné poradenstvo v Centre pre deti a rodiny Prievidza po dobu 6 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku, pretože vo svetle zistených skutočností úpravy styku otca s maloletou napadnutým rozsudkom má uloženie odborného poradenstva prispieť k odstraňovaniu prekážok pre realizáciu styku otca s maloletou. Z podaní a vyjadrení rodičov maloletej je zrejmé vzájomné obviňovanie. Práve odborné poradenstvo uložené rodičom a súčasne maloletej má viesť k tomu, aby sa aj podľa samotného otca maloletej v ním podanom odvolaní na strane 10 naplnilo najzásadnejšie vyjadrenie znalkyne, že .. „jedinou cestou je spoločný kontakt, počas ktorého dieťa zažije pozitívnu skúsenosť, že rodičia spolu korektne komunikujú a že aj otec je jej rovnocenný rodič“.

Nebol relevantný odvolací dôvod otca maloletej, že okresným súdom uložené výchovné opatrenie nie je odôvodnené, ak okresný súd v odsekoch 173., 174. odôvodnil jeho uloženie. Práve odborné poradenstvo má viesť k eliminovaniu konfliktného vzťahu rodičov, ich vzájomne narušenej komunikácie, ako aj narušeného vzťahu maloletej voči otcovi, čo rozhodne neprispieva k jej zdravému vývoju. Odborné poradenstvo má viesť rodičov k odstráneniu konfliktu, k zlepšeniu vzťahov a komunikácie medzi nimi navzájom, ako aj vo vzťahu k maloletej, ktorí by prioritne mali mať záujem na tom, aby maloletá nebola vystavovaná konfliktu lojality práve pre narušený vzťah rodičov. Potrebu jeho uloženia bolo nevyhnutné adresovať obidvom rodičom, ako aj maloletej, pretože, aby mohli vykonávať svoje rodičovské práva a povinnosti a realizovať styk otca s maloletou je nevyhnutná ich komunikácia so zreteľom na najlepší záujem maloletej. K vzájomnej slušnej komunikácii a budovaniu vzťahovej väzby maloletej s otcom je možné dospieť za súčasne poskytovaného odborného poradenstva obidvom rodičom a maloletej, v rámci výkonu ktorého budú zohľadnené aj ich individuálne vlastnosti, povahové črty, spôsob prežívania, správne smerovanie konania, aby sa dosiahol cieľ, naplnil najlepší záujem maloletého dieťaťa, aj obsahom ktorého je zachovanie kontaktu s oboma rodičmi, ak maloletá má právo na starostlivosť obidvoch rodičov.

54. Nebol relevantný ani odvolací dôvod matky maloletej, ktorá odvolaním k výrokom I., II., III., IV. rozsudku okresného súdu žiadala rozsah trvania styku otca s maloletou z 3-och hodín zmeniť v rozpätí maximálne 1 – 2 hodiny pre každý jednotlivý styk, prípadne nahradiť telefonickou komunikáciou, pretože rozsah a spôsob styku upravený napadnutým rozsudkom je primeraný, aby bol vytvorený časový priestor na vzájomnú interakciu maloletej s otcom.

55. Krajský súd nezistil relevantnosť odvolacích dôvodov rodičov maloletej, preto vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP.

56. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o týchto trovách.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.